

„Kobieta” do renowacji

Obraz „Kobieta w kapeluszu” został namalowany w 1938 roku. To portret Zybiny Żebrowskiej – żony ówczesnego porucznika wojska polskiego Mariana Włodzimierza Żebrowskiego, awansowanego przez władze RP na uchodźstwie do stopnia pułkownika. Na front wyruszył jako dowódca oddziałów zaopatrywania 1 Dywizji Pancerniej. Z powodu ciężkich ran odniesionych w bitwie pod Falaise odesłano go do Anglii. Po rekonwalescencji, w maju 1945 r. został komendantem Szkoły Służby Zaopatrywania i Transportowej, a następnie szefem Służby Zaopatrywania i Transportowej I Korpusu Polskiego. W 1948 r. przeniesiony do rezerwy. Po okresie emigracji wrócił do Polski. Zmarł w 1992 roku.

Portret „Kobieta w kapeluszu” trafił do tomaszowskiego muzeum przypadkiem, z placówką skontaktował się jego właściciel.

- Na naszej stronie internetowej regularnie prezentujemy muzealny obiekt miesiąca. Jakiś czas temu był to jeden z obrazów Stefana Justa z naszych zbiorów – opowiada Grażyna Srebrzyńska, z działu sztuki. - O naszej kolekcji, darczyńca dowiedział się właśnie z internetu i zaproponował nam podarowanie obrazu „Kobieta w kapeluszu”, który był wówczas własnością jego rodziny. W czasie II wojny światowej obraz był przechowywany przez rodzinę Stefanowskich i Natorfów z Warszawy i to te familie są darczyńcami dzieła sztuki.

Obraz na płótnie o wymiarach 130 x 100 cm, najprawdopodobniej zaraz po namalowaniu, został oprawiony w drewnianą ramę pomalowaną na szary kolor. Na odwrocie ramy jest podpis artysty: S Just. Teraz „Kobieta w kapeluszu” jest przygotowywana do renowacji.

- Podobrazie jest w dobrym stanie, bez ubytków i odprysków malarskich. Jeżeli zaś chodzi o obramienie, to należałoby zastanowić się nad jego wymianą, ale jest to raczej mało prawdopodobne z uwagi na spójność z obrazem lub wzmocnieniem przez zastosowanie montażu drugiej ramy czyli coś w rodzaju ramy w ramie – wyjaśnia Grażyna Srebrzyńska. - Rama obrazu niestety posiada ubytki w narożach na styku ramion i to wymaga uzupełnienia. Jesteśmy na etapie prowadzenia rozmów z pracownią konserwacji zabytków, co do sposobu renowacji dzieła. Nie śpieszymy się z podjęciem ostatecznej decyzji, aby nie popełnić błędu i nie zaszkodzić obrazowi. Mamy jednak nadzieję, że jeszcze w tym roku renowacja będzie przeprowadzona i obraz będzie można eksponować.

Dzieła Stefana Justa zgromadzone przez tomaszowskie muzeum powstały w latach 1938 – 1958. Są to obrazy olejne, akwarele przedstawiające ówczesną modę wiejskich kobiet i chłopów z regionu rawsko-opoczyńskiego oraz cykl zaprojektowanych i wykonanych przez Justa kukiełek. Ubrane są w stroje ludowe regionu opoczyńskiego. Prace artysty znajdują się w działach: sztuki i etnografii.

Stefan Just (ur. 1905 w Rozomyśli, dziś dzielnicy Zduńskiej Woli, zm. 22 września 1977 w Łodzi) – malarz, laureat pierwszego plebiscytu na Łodzianina Roku w 1968 roku

Przyszły artysta studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jeszcze przed II wojną światową wystawiał swoje prace m.in. w: „Zachęcie” i Instytucie Propagandy Sztuki. Uczył rysunku w warszawskich szkołach, a po 1945 w szkołach w Łodzi.

Just był autorem scen rodzajowych, portretów, pejzaży. Malował farbami olejnymi, akwarelami, gwaszem. Jest także autorem szkiców ołówkiem oraz drzeworytów o tematyce religijnej. Ponadto

Just tworzył figurki ubrane w stroje ludowe, szczególnie związane z regionem rawsko-opoczyńskim, które wykonywał w latach 1945-1949. Jego obrazy wyceniane są na rynku sztuki od 1500 do ponad 6000 złotych.

Bogumił Makowski